

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/41/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421201633
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4421201633.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXXXX, D., E. F., G., zastúpená: Advokátska kancelária Marko, s.r.o., so sídlom Gróbska 19, Bernolákovo, IČO: 36 860 646, proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 27.5.2022 č.k. 18C/16/2021-241, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a konanie **z a s - t a v u j e**.

Odvolací súd vec **p o s t u p u j e** na prejednanie a rozhodnutie Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa domáhala náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom - Oddelením cudzineckej polície, Policajného zboru SR, Nové Zámky. Zo samotnej žaloby nie je zjavné, že by nárok na náhradu škody bol predbežne prerokovaný pred príslušným štátnym orgánom. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 9 ods. 1, 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu, spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len zákon o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci), § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 prvá veta uvedeného zákona. Z dokladov nachádzajúcich sa v spise a z výpovede právnych zástupcov sporových strán mal za preukázané, že pred podaním žaloby o náhradu škody nebol splnený postup, uvedený v § 15 resp. 16 zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci, keďže vec nebola predbežne prerokovaná s príslušným štátnym orgánom. Konštatoval, že podľa tvrdenia zástupkyne žalovaného bola žiadosť predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody doručená žalovanému dňa 03.03.2022, teda až po podaní žaloby na Okresný súd Nové Zámky. Keďže nebol dodržaný postup v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, teda pred podaním žaloby na súd, nebol nárok žalobkyne predbežne prerokovaný s príslušným orgánom, súd žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2.Odvolací súd vec posúdil podľa § 9, 161 ods. 1, 2 CSP a § 15 ods. 1, 16, ods. 4 prvej vety zákon o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci 2003 Z. z. Uviedol, že poškodený sa má obrátiť na súd až vtedy, ak predbežné prerokovanie nároku nevedlo k uspokojeniu na náhradu škody. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že pred podaním žaloby takýto návrh na prerokovanie u štátneho orgánu zo strany žalobkyne podaný nebol, avšak v priebehu konania pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, bola doručená Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky.

Na základe tejto žiadosti štátny orgán vyzval žalobkyňu na odstránenie nedostatkov, ktorá výzva bola doručená a riadne prevzatá zástupcom žalovanej dňa 31. marca 2022. V stanovenej lehote tieto vady žiadosti odstránené neboli, na čo štátny orgán oznámil, že neprihliada na žiadosť o náhradu škody, práve z dôvodu neodstránenia vád v žiadosti a toto oznámenie bolo doručené zástupcovi žalobkyne. Podľa neho z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie v čase svojho rozhodovania nemal žalobu zamietnuť z dôvodu, že poškodený sa neobrátil so svojou žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku u štátneho orgánu, ale mal vytvoriť priestor pre to a vyzvať na odstránenie tohto nedostatku a tejto podmienky, so stanovením primeranej lehoty. Avšak žalobkyňa bez toho, aby bola súdom prvej inštancie vyzývaná na odstránenie nedostatku tejto podmienky, sama podala žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na štátny orgán. Vzhľadom na neodstránenie vád žiadosti, príslušný štátny orgán nereflektoval, čo v konečnom dôsledku vedie k tomu, akoby takáto žiadosť pred príslušný štátny orgán ani podaná nebola. Súd prvej inštancie mal preto podľa odvolacieho súdu potom skúmať, či sú splnené procesné podmienky pre to, aby mohol vo veci rozhodnúť. Keďže je v danej veci predmetom konania uplatnený nárok žalobkyne na náhradu škody podľa zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci a v zmysle § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 uvedeného zákona sa pred konaním na súde obligatórne vyžaduje predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom. Až v prípade, ak príslušný orgán uplatnený nárok čo i len čiastočne neprizná v lehote 6 mesiacov od prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie, je žiadateľ oprávnený sa domáhať priznania náhrady škody na súde. V danom prípade ide totiž o delenú právomoc, t. j. riešenie tej istej otázky patrí do právomoci dvoch orgánov, pričom právomoc súdu v danom prípade vznikne až po tom, čo žiadateľ nebol so svojím nárokom úspešný (čo aj čiastočne) na orgáne, ktorý má na prejednanie veci prvotnú právomoc. Na základe vyššie uvedených skutočností niet žiadnych pochybností o tom, že v tomto štádiu nie je daná právomoc súdu, preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 CSP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, a to z dôvodu, že konanie bolo zastavené v dôsledku nedostatku právomoci súdu.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“), ktorého prípustnosť odôvodňovala ustanoveniami § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Podľa žalobkyne odvolací súd nekonal vo veci, zaoberal sa len postupom súdu prvej inštancie, či mohla byť žaloba zamietnutá a nie predloženými dôkazmi. Následne popísala priebeh sporu. Odvolací súd zrušením rozsudku súdu prvej inštancie a zastavením konania naplnil dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP. Preto žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd SR na základe dovolania žalobkyne, uznesením zo dňa 19.3.2025 č.k. 8Cdo/13/2024 rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 24.8.2023 sp. zn. 7Co/105/2022 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch rozhodnutia Najvyšší súd SR uviedol, že odvolací súd správne konštatoval, že v danom prípade vec nepatrí do právomoci súdu pre absenciu prerokovania predbežného nároku v zmysle § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci postupoval v rozpore s § 10 ods. 1 CSP, keď nedošlo k postúpeniu veci príslušnému orgánu Slovenskej republiky. Týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyňi, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pokiaľ odvolací súd konštatoval nedostatok právomoci a konanie zastavil, tak v zmysle § 10 ods. 1 CSP, mal súčasne vec postúpiť príslušnému orgánu verejnej správy, do právomoci ktorého patrí. Poukázal na to, že ak bol zistený nedostatok právomoci súdu, konal na základe podania označeného ako žaloba, potom je nevyhnutné toto podanie považovať podľa obsahu za žiadosť v zmysle § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., pričom účinky jej podania dňa 29.3.2021 zostávajú zachované v zmysle § 15 ods. 2 druhá veta zákona č. 514/2003 Z. z.. Táto žiadosť časovo predchádzala žiadosti, ktorá bola podaná v priebehu súdneho konania a v prípade postúpenia veci sa príslušný správny orgán musí ňou zaoberať.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že dovolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi dovolania (§ 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej

inštancie je potrebné v zmysle ust. § 161 ods. 1,2 CSP zrušiť a konanie zastaviť a podľa § 10 ods. 1 CSP, vec postúpiť na prejednanie Ministerstvu vnútra SR.

6. Odvolací súd už vo svojom uznesení zo dňa 24.8.2023 č.k. 7Co/105/2022-346 konštatoval nedostatok právomocí súdu v danej veci konať a na tomto svojom stanovisku aj naďalej zotrváva, keďže aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí, ktorým bol rozsudok odvolacieho súdu zrušený a vec mu vrátená na ďalšie konanie konštatoval, že odvolací súd správne uviedol, že v danom prípade vec nepatrí do právomocí súdu, pre absenciu prerokovania predbežného nároku v zmysle § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci. Avšak odvolací súd postupoval v rozpore s § 10 ods. 1 CSP, keď nedošlo k postúpeniu veci príslušnému orgánu Slovenskej republiky.

7.Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

8.Podľa § 10 ods. 1 CSP, ak spor alebo vec patrí do právomocí iného orgánu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví a spor alebo vec mu postúpi. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

9.Keďže odvolací súd je v zmysle ust. § 455 CSP viazaný právnym názorom dovolacieho súdu, odvolací súd v dôsledku nedostatku právomocí vo veci konať, postupoval v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení a vec postúpil na prejednanie správneho orgánu - Ministerstvu vnútra SR, tak ako uviedol Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí. Je nutné konštatovať, že predmetnú žalobu v zmysle obsahu je nutné považovať za žiadosť v zmysle § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., pričom účinky jej podania zo dňa 29.3.2023 zostávajú zachované v zmysle § 5 ods. 2 druhá veta zákona č. 514/2003 Z.z.. Táto žiadosť časovo predchádzala žiadosti, ktorá bola podaná v priebehu súdneho konania, a preto v prípade postúpenia veci na príslušný správny orgán sa musí s ňou Ministerstvo vnútra SR zaoberať a považovať ju za žiadosť o predbežné prerokovanie o nároku na náhradu škody.

10.O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 256 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania, a to tak prvoinštančného, odvolacieho, ako aj dovolacieho, nárok z dôvodu, že konanie bolo zastavené v dôsledku nedostatku právomocí súdu.

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).